

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 590/2019
11.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Атанасковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 107/17 од 01.11.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1188/18 од 05.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА се као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Атанасковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 107/17 од 01.11.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1188/18 од 05.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 107/17 од 01.11.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ... – ГО ..., ул. ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Према окривљеном АА примениће се мере електронског надзора које спроводи надлежна организациона јединица Управе за извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Оштећено предузеће „ББ“ ад у стечају упућује се на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева, док је окривљени АА на основу чл.264. став 1. ЗКП обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1188/18 од 05.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Атанасковића и пресуда Вишег суда у Београду К 107/17 од 01.11.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Атанасковић, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП на штету окривљеног у вези, а како то произилази из садржине захтева члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и да сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење казне одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Атанасковића је неоснован.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде закона бранилац окривљеног у захтеву истиче да стечјани управник у складу са изменама Кривичног законика више нема функцију службеног лица због чега је јавни тужилац морао да изврши преквалификацију кривичног дела на одговарајуће кривично дело против привреде, из чега, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог.

Следствено изнетом, радња извршења основног облика кривичног дела у питању алтернативно је одређена и може се састојати у искоришћавању службеног лица службеног положаја или овлашћења, прекорачењу граница службеног овлашћења или невршењем службене дужности.

Последица овог кривичног дела огледа се у прибављању себи или другом физичком или правном лицу какве користи, односно наношењу штете или тежој повреди права другог, од чије висине или тежине зависи и прописана казна за ово кривично дело.

Ово кривично дело окривљени може извршити искључиво са директним умишљајем, као обликом кривице.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ прописан је појам службеног лица којим се, између осталог сматра лице у установи, предузећу или другом субјекту коме је поверено вршење јавних овлашћења које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Одредбом члана 19. Закона о стечају који прописује правни положај и статус стечајног управника ставом 1. прописано је да стечајни управник води послове и заступа стечајног дужника, осим ако је овим законом другачије одређено, ставом 2. наведеног члана прописано је да стечајни управник, као и лица која обављају послове стечајног управника у име организације која је посебним законом одређена да обавља послове стечајног управника, имају статус службеног лица у смислу одредаба Кривичног законика којима се регулише положај службеног лица, ставом 3. означеног члана прописано је да стечајни управник има легитимацију коју издаје овлашћена организација, док је ставом 4. прописано да стечајни управник легитимацију може да употребљава само за службене радње које предузима у границама својих службених овлашћења.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда окривљени, који руководи радом и одговара за законитост рада наведеног предузећа у својству стечајног управника, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног има својство службеног лица у смислу напред цитиране одредбе члана 112. став 3. тачка 3. КЗ.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује навод из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на оштету окривљеног.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче да противправна имовинска корист, као битно обележје овог кривичног дела не постоји, што је доказано самим постојањем независног судског поступка, који је исходовао пресуду на основу уговора које је потписао окривљени, који су уредно заведени и представљају правно ваљан документ, а који уговори су сачињени у свему у складу са одговарајућим одредбама Закона о облигационим односима, на основу које пресуде Привредног суда у Београду је „ББ“ наплатио целокупан износ од 107.000.000,00 динара, на који начин не само да је повратио дуговани износ него је наплато и камате као и трошкове у том поступку, на који начин је својим понашањем донео и добит предузећу.

По налажењу Врховног касационог суда изложеним наводима захтева бранилац окривљеног полемишући са оценом доказа од стране суда, у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Поред тога, бранилац окривљеног наводи да је суд поступио супротно одредби члана 444. ЗКП на тај начин што жалбу Вишег јавног тужиоца није доставио на одговор окривљеном и његовом браниоцу.

По оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен.

Међутим, како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање као ни повреда закона из члана 444. ЗКП не представљају законске разлоге из члана 485. став 4. ЗКП због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.